

Η εκκλησία του Πολεμιού

Μέσα στο χωριό μου, κοντά στην πλατεία με τα καφενεία, συναντούμε χαμηλά αγροτόσπιτα. Ανάμεσά τους δεσπόζει μια αρχαία εκκλησία που είναι αφιερωμένη στην Παναχία Χρυσελεούσα. Χτίστηκε πριν από 700 χρόνια, και με τον πληθυσμό του χωριού να αυξάνεται, η εκκλησία επεκτάθηκε τρεις φορές.

Η εκκλησία της Χρυσελεούσας είναι πετρόχτιστη. Έχει ένα επιβλητικό τρούλο και δίπλα από τον τρούλο δεσπόζει ένα ψηλό καμπαναριό. Το καμπαναριό μοιάζει με μικρό δωματάκι και στεγάζει μια μπρούτζινη καμπάνα.

Στα αριστερά της εκκλησίας, εξωτερικά, υπάρχει ένας άσπρος μαρμαρένιος σταυρός. Ίσως να ήταν ο τάφος κάποιου επισκόπου. Πάνω στον σταυρό χάραξαν μια επιγραφή με κάποιο εκκλησιαστικό ρητό, που ο χρόνος και η βροχή το έφθειραν και έγινε δυσανάγνωστο. Επάνω από την επιγραφή υπάρχει ένα παλιό βρώμικο βρυσάκι. Πιθανόν τα παλιότερα χρόνια να έτρεχε

αγίασμα, αλλά με την πάροδο των χρόνων έχει στερέψει. Πίσω από το βρυσάκι βρίσκεται το ιερό, που έχει τρία παραθυράκια με πέτρινο μοτίβο που σχηματίζει τρεις σταυρούς στο καθένα από αυτά.

Στην εξωτερική πίσω αυλή υπάρχει ένα τσιμεντένιο μικρό εκκλησάκι και παραδίπλα μια μικρή αποθήκη όπου τοποθετούμε λάδια ή καντήλια. Είναι χρωματισμένη με άσπρη και κόκκινη μπογιά.

Στο ναό εισέρχεσαι από την ξύλινη βερνικωμένη πόρτα. Πάνω της βλέπεις ξύλινα σκαλισμάτα και σιδερένια μαύρα καρφιά, ενώ λίγο πιο κάτω υπάρχει ένας σιδερένιος σταυρός. Οι πόρτες φτιάχτηκαν χαμηλές από τα παλιά χρόνια, ούτως ώστε να μην μπορούν οι Τούρκοι να εισέλθουν με τα άλογα τους.

Μπαίνοντας στο εσωτερικό της εκκλησίας, βλέπουμε στα αριστερά μας τους σκαλιστούς ξύλινους σκάμνους όπου κάθονται οι άνδρες. Στη δεξιά πλευρά βλέπουμε το δεσποτικό, δηλαδή το θρόνο όπου κάθεται ο αρχιεπίσκοπος ή ο επίσκοπος όταν επισκεφθεί το χωριό μας.

Στα δεξιά μας, βλέπουμε το εικονοστάσι με τις εικόνες για προσκύνημα. Ψηλά, πάνω από τις εικόνες, υπάρχει ένας ξεθωριασμένος σταυρός. Είναι ο σταυρός

του Χριστού, ανάμεσα στους δύο ληστές. Τέλος, στην απέναντι πλευρά είναι το προσκυνητάρι, με την εικόνα του αγίου Παρθενίου.

Στην πίσω πλευρά της εκκλησίας βρίσκεται μια εικόνα που μου κίνησε την περιέργεια. Είναι ο άγιος Ονούφριος. Ο άγιος έχει πολύ μεγάλα και μακριά γένια που φτάνουν μέχρι τα γόνατα του. Αντί για ρούχα, είναι καλυμμένος με φύλλα δέντρων.

Ελπίζω αυτή η εκκλησία, να κρατήσει πολλά χρόνια, για να μπορέσουν τα παιδιά που θα γεννηθούν στο μέλλον να την δουν και να την χαρούν. Αν τύχει και πέσει, νικημένη από το χρόνο, μπορούν να πάρουν τα χαλάσματα και να την ξαναχτίσουν κομματάκι, κομματάκι, την ίδια ακριβώς εκκλησία, για να πηγαίνουμε τα Χριστούγεννα, το Πάσχα και όποτε έχει λειτουργία.

Δήμητρα Μαυρομμάτη (Στ)